

**Sygn. akt: X C 2985/18 upr.**

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Stanisław Sadowski
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Aneta Bober

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2019 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) (...) **w upadłości w W.**

przeciwko **P. K.**

o zapłatę

orzeka:

**I. zasądza od pozwanej P. K. na rzecz powoda (...) (...) w upadłości w W. kwotę 13.851,44 zł (słownie: trzynaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt jeden złotych i czterdzieści cztery grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 17 lipca 2018 roku do dnia zapłaty,**

**II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.917,00 zł (trzy tysiące dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.**

**Sygn. akt X C 2985/18**

## UZASADNIENIE

W dniu 17 lipca 2018 roku (...) Spółdzielczej (...) w upadłości z siedzibą w W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew przeciwko P. K. o zapłatę kwoty 13851,44 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wskazał, że dochodzona należność wynika z braku zapłaty przez pozwaną należności wynikających z zawartej w dniu 27 czerwca 2013 roku umowy pożyczki. Postanowieniem z 3 sierpnia 2018 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do tutejszego Sądu według właściwości ogólnej pozwanej.

Powód przedstawił szereg dokumentów na potwierdzenie zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia, w tym m.in. umowę pożyczki z dnia 27 czerwca 2013 roku, harmonogram jego spłaty, wezwania do zapłaty, jak również wypowiedzenie umowy pożyczki.

Następnie tutejszy Sąd wydał w dniu 21 listopada 2018 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (sygn. akt X C 2985/18) orzekając zgodnie z żądaniem pozwu.

W dniu 3 stycznia 2019 roku pozwana wniosła sprzeciw od całości powyższego nakazu, kwestionując zasadność żądania pozwu co do zasady i wysokości, wskazując, że jest ono nieudowodnione. Pozwana wskazała, że do pozwu załączono zestawienie operacji na rachunku bankowym jedynie za okres do 21 lipca 2017 roku i nie wskazano, iż dokonała wpłaty po tej dacie, aż do dnia wniesienia pozwu. Jednocześnie pozwana przedłożyła potwierdzenie wpłaty z 21 marca 2016 r. i złożyła wniosek o zobowiązanie powoda do przedłożenia zestawienia sposobu księgowania dokonywanych przez nią wpłat, aby wykazać, jaką kwotę rzeczywiście spłaciła, gdyż nie zachowały się jej inne dowody wpłat. Ponadto pozwana podniosła, że kwota 960,62 zł została bezpodstawnie naliczona i nieudowodniona, ponieważ pozwana nie wie z czego ona wynika. W złożonym sprzeciwie pozwana zakwestionowała również skuteczność wypowiedzenia umowy pożyczki. W jej ocenie z załączonej książki nadawczej nie wynika, aby jakkolwiek przesyłka była do niej nadawana, a także wskazała, że nie otrzymała żadnego druku awizo informującego ją o nadejściu przesyłki.

W odpowiedzi na sprzeciw strona powodowa wskazała, że podtrzymuje w całości swoje żądanie, a ponadto ustosunkowując się do zarzutów strony pozwanej przedłożyła dokument zestawienia wpłat dokonywanych przez pozwaną na poczet spłaty zasluzenia wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki, na okoliczność, że kwota objęta pozwem uwzględnia wszystkie wpłaty pozwanej dokonane na poczet spłaty zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki, a także wydruk ze strony internetowej Poczty Polskiej na okoliczność prawidłowego nadania do pozwanej pisma zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki.

Podczas rozprawy w dniu 30 maja 2019 roku pełnomocnik pozwanej oświadczył, że nie kwestionuje zadłużenia ani co do zasady ani co do wysokości i wniósł o rozłożenie długu pozwanej na raty.

Sąd ustalił, co następuje

W dniu 27 czerwca 2013 roku (...) (...) z siedzibą w W. (...) zawarła z pozwaną P. K. umowę pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...), na podstawie której (...) udzielił pozwanej pożyczki w kwocie 20 000 zł. Pożyczka miała być spłacana w 96 miesięcznych ratach – 95 rat po 382,06 zł, ostatnia 96 rata w wysokości 381,84 zł. Wysokość odsetek od należności przeterminowanych ustalono na czterokrotność stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego.

Okoliczność bezsporna, a ponadto dowód:

- umowa pożyczki (kredyt konsumencki) nr (...) z dnia 27.06.2013 r., wraz z harmonogramem spłat - k. 37-45.

W dniu 13 kwietnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie ogłosił upadłość Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w W. i wyznaczył Syndyka w osobie L. K. i ustanowił kuratora dla upadłego w osobie T. S..

Dowód:

- postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2016 r., sygn. akt X GU 243/16 – k. 26-27

Pozwana dokonywała wpłat na poczet zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki do października 2017 roku.

Dowód:

- potwierdzenia wpłat dokonanych przez pozwaną z tytułu pożyczki – k. 150-155,

- zestawienie wpłat pozwanej – k. 174-176.

W związku z powyższym (...) (...) w upadłości wzywała pozwaną dwukrotnie do zapłaty istniejącego zadłużenia – pismem z dnia 8 grudnia 2016 roku (zaległość wynosiła w tej dacie 324,92 zł) oraz pismem z dnia 10 stycznia 2017 roku (zaległość wynosiła wówczas 663,11 zł) z informacją, że brak spłaty spowoduje wypowiedzenie umowy pożyczki.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 8 grudnia 2016 r. – k. 52,
- ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 10 stycznia 2017 r. –k. 53.

Pismem z dnia 10 lutego 2017 roku (...) (...) w upadłości przesłała do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pożyczki nr (...) z dnia 27 czerwca 2013 r. z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia.

Dowód:

- wypowiedzenie z dnia 10 lutego 2017 r umowy pożyczki– k. 56,
- pełnomocnictwo uprawniające do reprezentowania (...) z dnia 14 kwietnia 2016 r. – k. 57
- zwrot przesyłki z wypowiedzeniem umowy pożyczki – k. 58-59,
- śledzenie przesyłek Poczty Polskiej – k. 177-178

Po wypowiedzeniu umowy pożyczki pozostała kwota na dzień 11 lipca 2018 r. niespłaconego kapitału wynosi 12.890 ,82 zł oraz 960,62 zł tytułem odsetek za opóźnienie w płatności.

Dowód:

- aktualny harmonogram spłaty pożyczki z dnia 11lipca 2018 r. – k. 60.
- zestawienie wpłat pozwanej –k. 174-176.

Sąd zważył, co następuje

W niniejszej sprawie ustalenia co do stanu faktycznego oparto na złożonych do akt sprawy dokumentach. Sąd nie miał wątpliwości, co do wiarygodności dokumentów przedłożonych przez stronę powodową oraz pozwaną, gdyż tworzyły one spójną całość i nie były w żaden sposób ze sobą sprzeczne. Roszczenie, którego dotyczyło powództwo w niniejszej sprawie nie było przez stronę pozwaną kwestionowane co do zasady. Na początkowym etapie postępowania pozwana kwestionowała, co prawda skuteczność wypowiedzenia umowy pożyczki, jednakże powód wykazał, że oświadczenie o wypowiedzeniu było wystosowane z uwagi na zaległości pozwanej w płatnościach oraz przesłane listem poleconym na adres pozwanej. Przesyłka była dwukrotnie awizowana – pozwana miała możliwość zapoznania się z oświadczeniem złożonym przez stronę powodową, zatem oświadczenie to zostało złożone skutecznie. Pozwana zaś nie wykazała w żaden sposób, że sposób awizowania przesyłki był błędny, a na niej w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu. Pozwana kwestionowała wysokość roszczenia dochodzonego pozwem, jednakże przedłożone przez nią potwierdzenia dokonanych wpłat były zbieżne z zestawieniem wpłat przedstawionym przez stronę powodową. Strona pozwana nie udowodniła aby kwota jej zobowiązania była niższa niż ta wykazana przez stronę powodową załączoną do pozwu umową pożyczki oraz harmonogramem spłat i rozliczeniem dokonywanych wpłat. Również dochodzona przez powoda kwota 960,62 zł, która stanowi skapitalizowane odsetki za opóźnienie miała swoje umocowanie w umowie pożyczki, wbrew początkowym twierdzeniom pozwanej.

Na rozprawie w dniu 30 maja 2019 roku pełnomocnik pozwanej oświadczył, że nie kwestionuje zadłużenia ani co do zasady ani co do wysokości i wniósł o rozłożenie długu pozwanej na raty.

Zgodnie z art. 320 kpc sąd w szczególnie uzasadnionych wypadkach może rozłożyć zasądzone w wyroku roszczenie na raty. Pozwana wniosek taki złożyła, jednakże nie został on należycie uargumentowany. Pozwana, pomimo wezwania do osobistego stawiennictwa, nie stawiła się na rozprawie, nie złożyła też żadnego usprawiedliwienia swojej nieobecności i nie dostarczyła żadnych dokumentów, które wskazywałyby na zły stan majątkowy pozwanej. Wobec czego Sąd nie znalazł żadnego uzasadnienia dla uwzględnienia wniosku o rozłożenie dochodzonego świadczenia na raty.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, w tym końcowego oświadczenia pozwanej o niekwestionowaniu dochodzonego roszczenia, Sąd uznał, że roszczenie powoda było zasadne w całości tj. co do kwoty 13851,44 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej Narodowego Banku Polskiego rocznie ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty o czym orzekł na podstawie art. 720 kc w pkt I sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II sentencji na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc przyjmując, że poprzez brak terminowej spłaty pozwana dała powód do wytoczenia powództwa i jest obowiązana ponieść koszty w całości tj. w kwocie 3.917 zł. Złożyły się na nie: opłata sądowa w kwocie 300 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od peł